

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 121/07-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. septembra 2007 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti A. U., S., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., B., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 33 C 47/99 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. U. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 33 C 47/99 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava III p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 33 C 47/99 konal bez zbytočných prieťahov.

3. A. U. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý uhradiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť A. U. trovy právneho zastúpenia v sume 6 296 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatšesť slovenských korún) na účet jeho advokáta JUDr. J. K., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2007 doručená sťažnosť A. U., S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J., K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 C 47/99.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 7. mája 1998 podal okresnému súdu žalobu, v ktorej sa domáhal zaplataenia peňažnej sumy aj s úrokom z omeškania. Okresný súd v roku 2001 prerušil konanie, aby vyčkal na rozhodnutie v inej veci (sp. zn. 19 Cb 64/97). Napriek urgenciám sťažovateľa, aby pokračoval v konaní, pretože táto vec bola právoplatne skončená 12. júna 2002, okresný súd nariadil po prerušení veci pojednávanie až na 8. marec 2005, ktoré bolo odročené na 10. máj 2005, no nekonalo sa a nebol nariadený ani nový termín pojednávania. Sťažovateľ preto podal sťažnosť predsedovi okresného súdu, ktorý vec prideliť inej sudkyňi. Ďalšie pojednávanie sa konalo až 18. januára 2006, a bolo odročené na 15. marec 2006, ďalej bolo odročené, rovnako ako aj pojednávanie nariadené na 28. marec 2007 a nasledujúce pojednávanie. Okresný súd do dnešného dňa vo veci nerozhodol. Sťažovateľ preto pri predpokladanej úspešnosti v tomto konaní nemohol uplatniť svoj oprávnený finančný nárok v exekučnom konaní vedenom proti nemu na základe právoplatného rozhodnutia súdu vo veci sp. zn. 19 Cb 64/97, v ktorom bol daný do dražby jeho byt (v hodnote najmenej 2 mil. Sk), ktorý momentálne obýva.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 33 C 47/99, porušil právo A. U., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky.

2. A. U. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 000,- Sk (slovami: dva milióny päťsto tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Právnomu zástupcovi sťažovateľa JUDr. J. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia sťažovateľa v konaní na Ústavnom súde SR, ktorá do podania sťažnosti (vrátane) za 2 úkony (prevzatie veci, vypracovanie a podanie sťažnosti) tvorí sumu 29 628,- Sk (za 1 úkon á 14 650,- Sk + režijný paušál 164,- Sk), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd po prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 121/07-7 z 29. mája 2007 o jej prijatí na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 1. júna 2007 predsedu okresného súdu na vyjadrenie k sťažnosti a ku vhodnosti ústneho pojednávania vo veci. Rovnakú výzvu na vyjadrenie zaslal aj právnomu zástupcovi sťažovateľa.

Predseda okresného súdu doručil 25. júna 2007 ústavnému súdu vyjadrenie zákonnej sudkyne vo veci, s ktorým sa stotožnil. Vyplynulo z neho, že:

„V danej právnej veci Vám (...) oznamujem, že po prevzatí oddelenia po JUDr. B., koncom novembra 2005 som vytýčila termín pojednávania na deň 18. 01. 2006, odročené za účelom pripojenia spisu súvisiaceho konania 19 Cb 64/97 a 44 Cb 93/2005 o obnove konania, ďalší termín bol na dňa 15. 03. 2006, odročené z dôvodu, že sa účastníci pokúsia o dohodu, v lehote 30 dní. Účastníci konania v lehote 30 dní súdu svoje stanovisko neoznámili, a tak som vyzvala PZN – JUDr. K. o odpoveď listom zo dňa 22. 08. 2006, ktorú

prevzal dňa 02. 10. 2006. Súd PZN – JUDr. K. listom zo dňa 25. 09. 2006 urgoval o odpoveď vo veci, urgenciu PZN prevzal 22. 12. 2006. K veci reagoval odporca, listom zo dňa 04. 12. 2006, kde súdu oznámil, že k dohode nedošlo. Súd následne nato dňa 28. 02. 2007 opätovne vytýčil termín pojednávania. Toto bolo odročené za účelom prešetrenia exekúcie voči navrhovateľovi, z titulu existujúcich vzájomných pohľadávok účastníkov konania voči sebe. Ďalší termín bol 28. 03. 2007, a následne pojednávanie konané dňa 13. 06. 2007, s tým, že súd toto konanie prerušil do právoplatného skončenia exekučného konania 34 Er 1015/03.

Vec sledujem a konám riadne a bez prietahov.“

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení tiež uviedol, že v označenej veci netrvá na ústnom pojednávaní.

Z vyjadrenia právneho zástupcu sťažovateľa doručeného ústavnému súdu 20. júla 2007 vyplynulo, že sťažovateľ netrvá na ústnom pojednávaní. Súčasne sťažovateľ uviedol, že konanie vo veci vedené okresným súdom bolo na pojednávaní 13. júna 2007 prerušené.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 33 C 47/99, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd vychádza zo svojej stabilnej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (I. ÚS 10/98, II. ÚS 210/03).

Ústavný súd pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00, IV. ÚS 74/02) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú: 1. právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, 2. správanie účastníka konania a 3. postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 33 C 47/99 ide o návrh sťažovateľa o zaplatenie istiny 980 000 Sk s príslušenstvom z dôvodu neuhradenej časti kúpnej ceny nehnuteľnosti. Návrhy tohto typu tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, a preto ich z právneho hľadiska nemožno považovať za zložité. Z hľadiska potreby zisťovania skutkového stavu a dokazovania konanie okresného súdu je skutkovo zložitejšie, o čom svedčí skutočnosť, že okresný súd v konaní dva razy podmienil rozhodnutie vo veci samej právoplatnými rozhodnutiami v iných veciach vedených okresným súdom, ktoré sa týkajú osoby sťažovateľa. Žiadna právna ani faktická zložitosť veci však nemôže ospravedlniť skutočnosť, že okresný súd ani po viac ako ôsmich rokoch dosiaľ nerozhodol vo veci samej.

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Právny zástupca sťažovateľa sa nezúčastnil na pojednávaniach 8. februára 2001 a 8. marca 2005, pričom

svoju neúčast' ospravedlnil, na výzvu súdu v súvislosti s oznámením dosiahnutého výsledku vo veci mimosúdnej dohody vyplývajúcej z pojednávania uskutočneného 15. marca 2006 reagoval oneskorene. Sťažovateľ sa nezúčastnil na pojednávaniach 8. februára 2001 a 10. mája 2005. Z hľadiska hodnotenia uvedeného kritéria sťažovateľ, ktorý v konaní pred okresným súdom vystupoval ako žalobca, čiastočne prispel k doterajšej dĺžke konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bol postup okresného súdu.

Preskúmaním doterajšieho konania okresného súdu (od 23. apríla 1999, kedy mu vec bola postúpená ako miestne príslušnému súdu) ústavný súd z vyžiadaného spisu vo veci sp. zn. 33 C 47/99 zistil nasledovné skutočnosti:

Sťažovateľ podal 7. mája 1998 Okresnému súdu Bratislava II návrh na zaplatenie istiny 980 000 Sk s príslušenstvom z dôvodu neuhradenej časti kúpnej ceny nehnuteľnosti – rodinného domu súpisné číslo 2318, parcela č. 2132, výmera 278 m², vedený na LV č. 1812, katastrálne územie S. – , ktorý bol vedený pod sp. zn. 15 C 130/98.

Okresný súd Bratislava II vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a po nesplnení jeho poplatkovej povinnosti uznesením č. k. 15 C 130/98-13 zo 7. júla 1998 konanie zastavil. Sťažovateľ podal 21. júla 1998 odvolanie proti tomuto rozhodnutiu. Okresný súd ho ďalej 9. septembra 1998 vyzval na doplnenie náležitostí odvolania. Sťažovateľ doplnil dôvody odvolania v podaní doručenom okresnému súdu 16. októbra 1998, pričom v ňom uviedol aj to, že súdny poplatok už zaplatil (6. októbra 1998).

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací zrušil uznesením č. k. 20 Co 349/98-25 z 30. novembra 1998 napadnuté uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil 26. januára 1999 na ďalšie konanie. Okresný súd Bratislava II nariadil pojednávanie vo veci na 24. február 1999, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu neúčasti a vrátenia listových zásielok adresovaných odporcom v 1. a 2. rade. V súvislosti so zistením trvalého pobytu odporcov

(S., od decembra 1997) Okresný súd Bratislava II postúpil 29. marca 1999 vec okresnému súdu ako súdu, ktorý je v danej veci miestne príslušný.

Dňa 23. apríla 1999 bola vec postúpená okresnému súdu, ktorý 3. septembra 1999 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, čo sa ukázalo ako bezpredmetné. Sťažovateľ požiadal 29. septembra 1999 o nahliadnutie do spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 33 C 47/99 a 4. októbra 1999 podal sťažnosť na postup okresného súdu a na prietahy v konaní.

Okresný súd nariadil pojednávanie na 2. december 1999, na ktorom sa zúčastnili sťažovateľ i odporcovia. Vzhľadom na ďalšie konanie vedené okresným súdom vo veci pohľadávky, ktorú žalovaní navrhli na započítanie, so súhlasom sťažovateľa prerušil okresný súd uznesením č. k. 33 C 47/99-58 pojednávanie až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej tým istým súdom pod sp. zn. 19 Cb 64/97.

Sťažovateľ podal 4. februára 2000 okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým zakazuje odporcom nakladať s ich rodinným domom a s príľahlým pozemkom. Okresný súd uznesením z 3. marca 2000 nariadil predbežné opatrenie proti odporcom a 1. decembra 2000 nariadil pojednávanie na 8. február 2001. Z účasti na ňom sa pre dlhodobú práceneschopnosť ospravedlnil advokát sťažovateľa, prítomní neboli ani sťažovateľ, ani odporcovia v 1. a 2. rade (tí navrhovali konanie prerušiť). Z uvedených dôvodov okresný súd pojednávanie odročil na neurčito.

Okresný súd urobil následne ďalší úkon vo veci 23. augusta 2004 (t. j. po 3 rokoch a 6 mesiacoch od ostatného pojednávania v predtým prerušenom konaní), keď si vyžiadal spis vo veci sp. zn. 19 Cb 64/97 (rozsudok v tejto veci, č. k. 19 Cb 64/97-227 z 3. decembra 2001, kvôli ktorej okresný súd prerušoval pojednávanie, nadobudol právoplatnosť 22. decembra 2002; pozn.). Sťažovateľ požiadal 15. októbra 2004 okresný súd o nariadenie pojednávania.

Okresný súd nariadil 10. novembra 2004 pojednávanie na 8. marec 2005. Z účasti na ňom sa ospravedlnili 3. marca 2005 odporcovia v 1. a 2. rade z dôvodu neprítomnosti na Slovensku. Okresný súd odročil pojednávanie na 10. máj 2005; z účasti sa ospravedlnil sťažovateľ pre práceneschopnosť.

Odporcovia v 1. a 2. rade doručili 12. mája 2005 okresnému súdu vyjadrenie s návrhom, aby žalobu proti nim v celom rozsahu zamietol a zrušil aj predbežné opatrenie o nakladaní s nehnuteľnosťou.

Sťažovateľ žiadal podaním doručeným okresnému súdu 12. júla 2005 o nariadenie pojednávania. Na základe zmeny rozvrhu práce bol spis pridelený 28. septembra 2005 novej zákonnej sudkyňi, ktorá 12. decembra 2005 nariadila pojednávanie na 18. január 2006, na ktorom po oboznámení sa so stanoviskami účastníkov okresný súd pojednávanie odročil na 15. marec 2006.

Na pojednávaní 15. marca 2006 okresný súd konštatoval, že účastníci sa pokúsia vec ukončiť mimosúdne a v lehote 30 dní zašlú okresnému súdu písomné stanovisko. Okresný súd urgovoal zaslanie tohto stanoviska 25. septembra 2006 a 12. decembra 2006.

Dňa 23. marca 2007 bola okresnému súdu doručená žiadosť odporcov v 1. a 2. rade o odročenie pojednávania. Pojednávanie nariadené na 28. marec 2007 (ospravedlnenie navrhovateľky v 2. rade) bolo odročené na 13. jún 2007. Na pojednávaní konanom 13. júna 2007 okresný súd prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 34 Er 1015/03. Sťažovateľ sa odvolal proti uzneseniu o prerušení konania.

Pokiaľ ide o zbytočné prietahy v dôsledku nekonania okresného súdu (ústavný súd hodnotil len konanie pred príslušným súdom, t. j. od 23. apríla 1999), ústavný súd zistil, že k nim došlo na začiatku konania, keď prvým úkonom okresného súdu bola opakovaná výzva z 3. septembra 1999 na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý už bol zaplatený. Na vrub okresného súdu možno tiež pričítať obdobie od januára 2003 až do augusta 2004 (1 rok a 8

mesiacov), kedy už vec, kvôli ktorej okresný súd konanie sp. zn. 33 C 47/99 prerušil, vedená tým istým súdom, bola právoplatne skončená. Ústavný súd v tejto súvislosti vzal do úvahy skutočnosť, že k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nemôže dôjsť vtedy, keď súd nenariadil pojednávanie v dôsledku toho, že konanie prerušil podľa § 109 Občianskeho súdneho poriadku (I. ÚS 31/98), čo sa v tomto prípade týka obdobia od 2. decembra 1999 do 22. decembra 2002. Okresný súd v rokoch 2005 – 2007 nariadil každoročne dve pojednávania, ale konanie ani v tomto období nevedlo k rozhodnutiu vo veci samej, a teda ani k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

Okresný súd ani po ôsmich rokoch konania vo veci sťažovateľa (konanie bolo dva razy prerušené, pritom druhý raz uznesením z 13. júna 2007, proti ktorému sa sťažovateľ odvolal; pozn.) meritórne nerozhodol, pričom postup okresného súdu v konaní vo veci sp. zn. 33 C 47/99 v uvedenom období nesmeroval vždy k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa a konanie vykazuje tiež znaky nečinnosti (cca 2 roky). Ústavný súd rozhodol tak, že zbytočnými priet'ahmi v označenom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší takéto rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

1. Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 33 C 47/99 konal ďalej bez zbytočných priet'ahov.

2. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ požadoval priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 2 500 000 Sk, pričom v odôvodnení tejto žiadosti okrem iného uviedol:

„Sťažovateľ je súdmi neprimerane dlho a neodôvodnene držaný v právnej neistote a nemožnosti uplatniť si svoj oprávnený finančný nárok voči Ing. F. R. a spol., ktorý vedie proti nemu exekučné konanie na základe právoplatnému rozsudku vo veci sp. zn. 19 Cb 64/97, na čo mu dala príležitosť skutočnosť, že táto vec bola súdom skoršie ukončená. Okrem toho priet'ahmi súdu sťažovateľovi vznikla majetková ujma vo výške ceny jeho bytu, pretože exekúcia, v ktorej už bolo v dražbe rozhodnuté o predaji jeho bytu, je prakticky neodvratiteľná.“

Vzhľadom na celkovú dobu nečinnosti, resp. neefektívneho postupu okresného súdu v konaní vo veci sp. zn. 33 C 47/99, berúc do úvahy aj skutočnosť, že sťažovateľ sa o predĺženie doterajšej doby konania čiastočne pričínil a zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu vrátane pozície sťažovateľa sprevádzanej pocitom neistoty, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti ústavný súd považoval priznanie sumy 30 000 Sk sťažovateľovi za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

3. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. K., ktoré tento vyčíslil sumou 29 628 Sk (spolu za 2 úkony, 1 úkon po 14 650 Sk + režijný paušál 164 Sk).

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie vo veci samej) vykonaný v roku 2007 je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2006, ktorá bola 17 822, pričom náhrada za jeden úkon činí 2 970 Sk plus 178 Sk režijný paušál.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej sume 6 296 Sk, a to za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) a k tomu dvakrát náhradu režijného paušálu podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. septembra 2007